

Nr 313.

Av herr **Ossbahr**, om användande i viss utsträckning av anslagen till arbetslöshetens bekämpande för arbeten inom försvarsväsendet.

I Kungl. Maj:ts statsverksproposition till årets riksdag framhålles betydelsen av organiserandet av allmänna arbeten såsom ett led i kampen mot arbetslösheten, och statsministern förklarar, att i första hand sikte tagits på att bibehålla och utöka arbetstillfällena på områden, som redan ligga under statlig företagsverksamhet och förvaltning. Även om den slutliga planen ännu icke framlagts för riksdagen framgår dock av de i propositionen lämnade upplysningarna, att försvarsväsendet endast i ringa mån kommit i åtanke i hithörande hänseende, och man strävar tydligen i stället att genom en generalinventering söka uppleta arbetstillfällena, som i många fall knappast avse annat ändamål än att bereda sysselsättning åt annars arbetslösa arbetare av skilda slag.

Inom försvarsväsendet torde emellertid finnas ganska riklig tillgång på arbeten, som icke blott lämpligen nu kunna komma till utförande för beredande av arbetstillfällena utan som jämväl måste karakteriseras såsom behöfliga eller rent av nödvändiga; arbeten som, därest man verkligen vill tillgodose försvarsväsendets berättigade krav, dock inom en ganska nära framtid i varje fall måste komma till utförande. En del sådana arbetstillfällena hava redan angivits och utförligt motiverats i den jämväl av mig underskrivna motionen nummer 137 av herr Holmgren m. fl. angående anslagen till vapen och ammunition, flottans ersättningsbyggnad m. m., men det synes mig, som om därutöver en del arbeten borde kunna komma till utförande inom försvarsväsendet för medel, som äskas för allmänna arbeten. Ett närmare angivande av dylika arbeten kan här icke åligga mig, men såsom eventuellt lämpliga och tänkbara skulle jag dock vilja peka på bland annat följande grupper:

Byggnadsarbeten för ammunitionsfabriker, Åkers krutbruk och artilleriets tygstationer, diverse arbeten å artilleriets skjutfält m. m.;

underhållsarbeten för diverse andra lantförsvaret tillhörande byggnader och markområden m. m.;

hangarbyggnader och planering av flygfält samt byggnadsarbeten m. m. för flygvapnet;

bro-, kaj- och vägbyggnadsarbeten m. m. vid flottans stationer och varv; befästnings- och andra arbeten i samband med kustfästningarna.

Redan denna exemplifiering torde upptaga arbeten till avsevärda belopp, och därav lär framgå, att icke så få arbetstillfällen av lämplig natur finnas inom försvarsväsendet. Då dessa arbeten, vilkas kostnader till högst väsentlig del äro att hänföra till arbetslöner, icke blott äro nödvändiga och betydelsefulla utan även, i full anslutning till statsministerns önskan, falla inom områden, som ligga under statlig företagsverksamhet och förvaltning, böra de, enligt min mening, snarast komma till utförande.

Då jag emellertid under nuvarande statsfinansiella läge måste utgå ifrån, att dylika arbeten torde kunna ifrågakomma allenast å orter, där arbetslöshet råder, har jag icke ansett mig böra angiva vissa belopp utan finner det ankomma på vederbörande myndigheters särskilda beprövande att besluta sådana arbetens igångsättande.

På grund av vad ovan anförts, får jag vördsamt hemställa,

att riksdagen i samband med beviljandet för budgetåret 1933/1934 av anslag till arbetslöshetens bekämpande ville bestämma, att de under femte huvudtiteln för nämnda ändamål beviljade medlen måtte, i den utsträckning arbetslösheten på vederbörande ort därigenom verksamt lindras, även kunna tagas i anspråk för sådana lämpliga arbeten inom försvarsväsendet, som i motiveringen här ovan berörts.

Stockholm den 21 januari 1933.

Carl Patric Ossbahr.
